

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 noiembrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru,
a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în
Procuratura de Circumscripție Chișinău Devder Djulieta, prin care se solicită
casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017, în
cauza penală în privința lui

Draganov Rodica XXXXX,

*născută la XXXXX, originară din XXXXX, domiciliată în
XXXXXX, str. XXXXX, nr. XX*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 01 septembrie 2014 - până la 19 decembrie 2016;
(instanța de fond);*
- 2. de la 02 februarie 2017 -până la 06 iunie 2016;(instanța de
apel);*
- 3. de la 03 august 2017-până la 28 noiembrie 2017; (instanța
de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală
legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 decembrie 2016,
procesul penal în privința lui Draganov Rodica învinuită în săvârșirea
infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (1) Cod penal, a fost încetat din motivul
adoptării Legii nr. 210 din 29.07.2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea
a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat, că Draganov
Rodica la 02 mai 2013, aflându-se în oficiul amplasat pe str. XXXXXX, nr. XX,
mun. Chișinău, deținând funcția de director al SRL „XXXXXX”, având interes
material, manifestat prin eliberarea firmei pe care o gestionează de la creanța
debitoare avută față de SC „XXXXXX”, acționând cu intenție directă, fără nici
un temei legal, a luat toate actele contabile ale firmei vizate pentru perioada
2004-2013 și anume: certificatul de înregistrare, certificatul TVA, documentele de
constituire și ștampila firmei, certificatul de confecționare a ștampilei, statutul
întreprinderii, extrasele de la Camera Înregistrării de Stat, autorizații și licențe,

facturile fiscale de intrare și ieșire, facturile de expediție, actele de returnare a mărfii, contractele de cumpărare – vânzare a mărfii serviciilor și imobilelor, declarațiile vamale cu anexe, dările de seamă lunare, trimestriale, anuale, extrasele bancare, registrele de casă, aparatul de casă „XXXXXX” certificatele de conformitate a mărfurilor, autorizațiile de producere, fișele personale ale lucrătorilor, contractele de muncă, ordinele de primire și eliberare a acestora. După care a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, iar la cererea administratorului SC „XXXXXX” refuză să le restituie, fapt care creează dificultăți ultimei la realizarea activității desfășurate.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpata și avocatul acesteia Bevziuc R., care au solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.

În argumentarea apelului declarat s-a menționat următoarele:

- în actele cauzei nu se conține nici o probă, care ar confirma că Draganov R. ar fi săvârșit infracțiunea incriminată, or martorii acuzării au declarat că nu cunosc dacă între SRL „XXXXXX” și SC „XXXXXX” existau careva relații de subarendă, la fel aceștia nu cunosc dacă între proprietarul sediului din str. XXXXXX, mun. Chișinău și SC „XXXXXX” era încheiat contract dearendă;

- în speță nu au fost administrate probe legale și pertinente care ar confirma că SC „XXXXXX” își desfășura activitatea în sediul din str. XXXXXX, nr.XX, mun. Chișinău;

- declarațiile martorilor Isac O., Colța C., Baraliuc S., Vovcic L. și Arseni Ig. urmau a fi apreciate critic, deoarece aceștia fiind conduși de presupusa parte vătămată Lefter Ig., au organizat un plan bine determinat cu scopul de a deposeda familia Draganov de afacere, or faptul dat se confirmă prin ordonanța Procuraturii Buiucani, mun. Chișinău de încetare a urmăririi penale, liberarea persoanei de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională din 11.11.2015, ordonanță pe care instanța de fond neîntemeiat a ignorat-o, aceasta nefiind apreciată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017, apelul declarat a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Draganov R. a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (1) Cod penal, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate

5. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a menționat, că învinuirea înaintată este imprecisă, bazată pe presupuneri și evazivă, nefiind clar care anume acte au fost sustrase și tănuite de către Draganov R.

La fel, Colegiul a menționat că lipsa acțiunii de sustragere și tănuire a documentelor și ștampilei „XXXXX” în acțiunile inculpatei este dovedită prin procesul-verbal de percheziție, prin care s-a constatat că la domiciliul lui Draganov R. nu au fost depistate careva acte, documente, sau ștampile ale companiei sus numite.

În continuare, instanța a reținut declarațiile inculpatei, care a menționat că în sediul SRL „XXXXX” din str. XXXXX, nr. XX, nu-și desfășura activitatea și nu-și păstra documentele contabile nici o altă întreprindere în afară de compania pe care dânsa o administra. Curtea a reținut în acest sens și depozițiile martorilor Onceanu I. și Pînzari V., care activau în SRL „XXXXX” în calitate de contabili, care au confirmat depozițiile inculpatei.

Totodată, instanța a constatat că organul de urmărire penală nu a demonstrat prin careva probe pertinente și concludente că compania SC „XXXXX” își avea sediul și își desfășura activitatea pe adresa str. XXXXX, nr. XX, mun. Chișinău, adică în același sediu cu compania administrată de inculpată.

Instanța de apel a apreciat critic depozițiile reprezentantului părții civile Lefter Ig., a martorilor Isac O., Șuleatișchi Ig., Baraliuc S., și Colța C. deoarece, s-a constatat, că aceștia au acționat intenționat, de comun acord, falsificând probele în procesul civil la acțiunea înaintată de SRL „XXXXX” împotriva SRL „XXXXX”, privind încasarea unei datorii inexistente.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței, argumentând următoarele:

- concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată este neclară, ne concretă, imprecisă și evazivă este neîntemeiată, or ordonanța de punere sub învinuire indică concret care documente au fost luate și tănuite de către inculpată, acestea fiind enumerate și descrise detaliat;

- Draganov R. din interes material, manifestat prin eliberarea firmei pe care o gestionează de creanța debitoare avută față de SC „XXXXX”, acționând cu intenție directă, fără nici un temei legal, a luat toate actele contabile

și de constituire ale firmei vizate, acțiuni care au perturbat activitatea normală a acestei întreprinderi;

- probele prezentate de acuzare sunt concludente și pertinente, care cu certitudine confirmă învinuirea înaintată și anume declarațiile reprezentantului părții civile Lefter Ig., martorilor Isac O., Colța C., Baraliuc S., Filatov Iu., Arseni Ig.

- instanța de apel a dat o apreciere eronată depozițiilor martorilor acuzării pronunțând o decizie neîntemeiată;

- în mod eronat instanța de apel a pus la baza deciziei adoptate ordonanțele emise de Procuratura Buiucani, mun. Chișinău de punere sub învinuire a lui Lefter Ig. și Isac O. pentru săvârșirea infracțiunii de escrocherie, deoarece aceste acte nu reprezintă o decizie irevocabilă sau executorie, or prin emiterea acestor ordonanțe se confirmă declanșarea procesului penal pe o altă cauză, care nu are tangență cu obiectul care a fost supus examinării în cadrul prezentului proces penal;

- instanța de apel în decizia adoptată a stabilit eronat faptele, denaturând esența și conținutul probelor acuzării, nefiind evaluată forța probantă a acestora.

7. Asupra recursului declarat a depus referință Draganov R. și avocatul acesteia Bevziuc R., care au solicitat respingerea recursului acuzatorului de stat, argumentând că instanța de apel în decizia adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și asupra tuturor probelor prezentate de părți, indicând în decizie toate temeiurile și motivele care au stat la baza soluției adoptate. Consideră că instanța de apel nu a admis careva derogări de la procedură, precum și nici erori grave de fapt care ar fi afectat soluția instanței.

8. Judecând recursul ordinar declarat și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, însă din alte motive decât cele indicate de recurent în recurs.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Conform art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limita temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală și formulate în cererea de recurs,

fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără, însă, a agrava situația condamnatului.

Colegiul reține că din conținutul recursului declarat de către acuzatorul de stat, se desprinde dezacordul recurentului privind aprecierea probelor administrate de acuzare, iar la acest capitol, instanța de recurs constată că soluția instanței de apel este pe deplin argumentată prin probe veridice și directe, care coroborează cu circumstanțele de fapt și combat versiunea acuzării în susținerea vinovăției lui Draganov R., aceasta fiind lipsită de suport probant, iar în asemenea caz, afirmarea unei stări, nu poate fi acceptată ca adevăr și nu poate influența convingerea instanței de judecată formată pe probe incontestabile.

Nu în ultimul rând, se impune a reaminti că aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor, au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesual penale, ceea ce a condiționat comiterea unor erori grave de fapt.

Pornind de la relevanțele normei vizate supra, Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel a efectuat o verificare amplă a tuturor împrejurărilor cauzei, dând apreciere cuvenită sub aspectele pertinentei, concludenței și utilității ansamblului probelor administrate pe dosar, corect ajungând la concluzia privind achitarea lui Draganov R., însă motivul pe care urma a se întemeia achitarea în cauza penală vizată, este cel prescripționat la art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

Raționamentul dat se fundamentează pe faptul că sentința de achitare se adoptă în baza temeiului prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală – *„fapta nu a fost săvârșită de inculpat”*, în cazul existenței unei fapte infracționale, însă aceasta nu a fost săvârșită de inculpat, or dubiul judiciar în privința lui Draganov R. n-a fost răsturnat prin probe concludente, pertinente, veridice, utile și suficiente procesului de stabilire a adevărului.

În acest context, instanța de recurs enunță, că instanța de apel, în partea descriptivă a hotărârii pronunțate, a făcut referire la faptul că în speța dată lipsesc probe care ar confirma vinovăția inculpatei, iar în dispozitivul deciziei greșit a indicat, că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Așa dar, analizând probatoriul administrat, Colegiul penal relevă că procurorul în susținerea acuzațiilor înaintate lui Draganov R. a adus declarațiile a 6 martori și a reprezentantului părții vătămate. Instanța de apel în decizia

adoptată a apreciat critic depozițiile martorilor Baraliuc S., Colța C., Șuleatițchi Ig., Isac O. și reprezentantului părții vătămate Lefter Ig., argumentându-și clar și riguros soluția la acest capitol, concluzie pe care instanța de recurs o consideră corectă și întemeiată, a cărei reluare nu se mai impune.

În continuare, analizând declarațiile martorului Arseni Ig. instanța de recurs nu constată, că din conținutul acestora se desprind careva indici care ar fi permis instanței de a conchide că Draganov R. ar fi luat actele și documentele „XXXXX” SRL indicate în actul de învinuire, or martorul menționat a declarat că între Draganov R. și Lefter Ig. a avut loc o ceartă, însă a relatat că nu cunoaște care ar fi fost motivul conflictului.

Referitor la declarațiile martorului Filatov Iu. Colegiul reține, că corect instanța de apel le-a apreciat critic, or declarațiile acestuia sunt contradictorii, astfel fiind audiat în cadrul urmăririi penale dânsul a negat că ar fi luat de la sediul întreprinderii careva cutii cu acte, ulterior în cadrul cercetării judecătorești și-a schimbat declarațiile menționând că a luat niște cutii, însă nu cunoștea care era conținutul acestora.

Prin urmare, în speță prin probele prezentate de acuzatorul de stat nu a fost confirmat faptul că documentele care aparțineau „XXXXX” SRL indicate în rechizitoriu ar fi fost luate și tănuite de Draganov R.

În concluzie la argumentele punctate mai sus, Colegiul lărgit consideră că alegațiile procurorului nu și-au găsit confirmare în vederea susținerii vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate, și consideră necesar de a menține decizia contestată în această parte, însă, va admite recursul vizat din alte motive, enunțând următoarele considerente.

Reieșind din dispoziția art. 1, 5 al Legii cu privire la Procuratură din 25.02.2016, unde este reglementat că procurorul apără interesele generale ale societății, reprezentând învinuirea în instanța de judecată, având rolul de a contribui activ la aflarea adevărului în cadrul procesului penal, putem conchide că odată ce procurorul a atacat decizia instanței de apel în defavoarea inculpatului, instanța de recurs, verificând actele cauzei din toate punctele de vedere, este în drept să atenueze situația inculpatului sau chiar să dispună achitarea acestuia dacă din actele cauzei rezultă aceasta.

Mai mult ca atât, făcând referință la chestiunea disputată, atunci se subliniază că regula *neagravării situației* se aplică tuturor titularilor dreptului de atac cu excepția procurorului. Aceasta înseamnă că dacă procurorul a atacat

hotărârea în defavoarea inculpatului, instanța de recurs, având dreptul de a agrava situația inculpatului, are și dreptul de a lua o hotărâre care să atenueze situația acestuia. Or, procurorul reprezintă interesele societății, iar interesele societății constau în înfăptuirea unei justiții care urmărește stabilirea adevărului.

Luând în considerație cele notate mai sus, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către procuror, cu casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017, și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia Draganov R. se consideră achitată de sub învinuirea înaintată în baza art. 360 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău Devder Djulieta, casează parțial decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017 și dispune achitarea lui *Draganov Rodica*, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 decembrie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru